

De oude Daniël vast en bidt...

Vandaag krijgen wij een blik achter de schermen van de hemel. We zullen zien dat de naties in deze wereld vertegenwoordigers hebben in de bovennatuurlijke wereld, en dat daar, in de hemelse gewesten, gevochten wordt. Daniël 10 biedt een uniek zicht op het hemelse toneel. Wat gebeurt daar? En hoe hangen die gebeurtenissen daar, in de bovennatuurlijke wereld, samen met wat er hier op aarde gebeurt? Eerst even iets over de situatie van Daniël zelf. Daniël is hier al heel oud, waarschijnlijk ver in de tachtig. Hij krijgt dit visioen 'in het derde jaar van Kores, koning van Perzië' (vers 1). Dat verraste mij, want ik heb altijd gedacht dat Daniël overleed in het eerste jaar van koning Kores. In Daniël 1: 21 staat namelijk een zinnetje, dat ik altijd zo heb opgevat: 'En Daniël bleef (aan het hof, eerst van koning Nebukadnezar, en later van andere koningen) tot het eerste jaar van koning Kores.' Ik heb altijd gedacht: 'Toen overleed hij.' Maar dat is dus niet zo. Wat wordt er dan bedoeld in hoofdstuk 1? Nou, dat 'eerste jaar van koning Kores', dat is in de Joodse geschiedenis een ge-wel-dig jaar! Het is hét jaar van de grote bevrijding! De Joodse ballingen, meegesleurd vanuit Jeruzalem, mochten éindelijk terug naar huis! Terug naar Juda, terug naar Jeruzalem. Het 'eerste jaar van koning Kores', dat was een begrip, net als dat wij zeggen: '1945'. Dat hoeft je ook niet uit te leggen, iedereen weet wat je bedoelt. Dus wat staat er nu in Daniël 1? Daar staat in feite dit: 'Daniël bleef aan het hof tot en met de grote bevrijding', oftewel: de hele periode van de ballingschap, van de eerste wegvoering tot de vrijlating onder koning Kores. Er wordt daar in hoofdstuk 1 dus niets gezegd over de periode daarna! Dát lezen we hier, in Daniël 10. Blijkbaar is Daniël ná die bevrijding in leven gebleven, nog minstens twee jaar. En hij is niet mee teruggegaan naar Jeruzalem. Waarom eigenlijk niet? Waarom is hij aan het Perzische hof gebleven? Je kunt zeggen: 'Hij was al heel oud'. Dat is ook zo, maar ik denk niet dat dat de hoofdrede is. Het heeft volgens mij te maken met roeping. Daniël wist zich geroepen aan het hof, geroepen door God, hij had daar een ongelooflijk belangrijke positie. Aan het Perzische hof kon hij méér betekenen voor het volk Israël dan in Jeruzalem. Alleen: op dit moment, twee jaar na die grote bevrijding, na de terugkeer van die eerste groep ballingen, gaat Daniël in de rouw. Vers 2: 'In die dagen was ik, Daniël, drie volle weken aan het rouwen.' Hij is aan het rouwen en hij is aan het vasten. Waarom? Omdat de berichten vanuit Jeruzalem ronduit slecht zijn. Je kunt dat nalezen in Ezra 4. Er is voortdurend tegenwerking. De herbouw van de tempel komt stil te liggen. Het is één en al moeite en ellende. Als Daniël dat hoort gaat hij vasten. Hij doet dat, staat in vers 4, 'in de eerste maand', dat is de maand Nisan. En laat nou in die maand het Paasfeest plaatsvinden! Daniël rouwt van 3 Nisan tot 24 Nisan. Terwijl het Paasfeest gevierd wordt van 14 tot 21 Nisan. Precies in die periode! Pasen, dat is voor het Joodse volk de viering van de bevrijding uit Egypte, de bevrijding van de slavernij, onder leiding van Mozes. Maar Daniël... Daniël kán geen bevrijdingsfeest vieren. Daniël rouwt, hij vast en hij bidt. Drie volle weken lang. Even pauze... Hier moeten we even goed bij stilstaan. Is het in jouw leven zo, dat de situatie in deze wereld, dat de situatie van mensen die lijden, dat die situatie je zó aangrijpt, dat je op de knieën gedréven wordt voor God? Weet je wat vasten is? Of heb je er nog nooit één boterham minder om gegeten, wat er gebeurt in deze wereld, hoe mensen zonder God leven, zonder Jezus? En ook: hoe mensen lijden, op allerlei manieren: in oorlogen, maar ook lijden om hun geloof in Jezus? Als ik dit lees, over Daniël, dan doet me dat veel. Deze man is zo bewogen, bewogen om de naam van God, die soor het slijk wordt gehaald, door die tempel die daar maar in puin ligt. En hij is ook bewogen vanwege zijn volk, dat het zó moeilijk heeft, daar in Jeruzalem. Daniël bidt, hij gaat op die oude knieën van hem, en hij stort zijn hart uit voor God. Hij is aan het 'rouwen', dat is een heel diep woord. En weet je, als je niet iets kent van die rouw, van dat diepe verdriet, dan heb je waarschijnlijk nog nooit ten volle tot je laten doordringen wat er is aan menselijk leed in deze wereld. In het boek Openbaring, hoofdstuk 6, daar lezen we over de 'zielen onder het

altaar', dat zijn de mensen die vermoord zijn om hun geloof in Jezus. En zij roepen het uit: 'O Here, hoe lang nog? Hoe lang nog?' Deze wereld is voor heel veel mensen een hél. Besef je dat...? Daniël, hij rouwt en hij vast en hij bidt...

1. Eerste deel van Gods antwoord: de blik op Jezus

En dan schetst dit hoofdstuk het antwoord van God. En dat antwoord kun je indelen in vier stukken. Het eerste stuk, dat is vers 5 tot en met 9. Wat gebeurt daar? Daniël loopt aan de oever van de rivier de Tigris, en daar, op die oever, staat een Man. En als je de beschrijving leest van deze Man, dan is het heel duidelijk: dit kán niet een gewoon mens zijn, het kan zelfs niet een engel zijn. Het moet hier gaan om die Mensenzoon uit Daniël 7,

de Messias, die wij mogen kennen als Jezus Christus. Lees maar mee, vers 5 en 6: 'Ik sloeg mijn ogen op en zag, en zie, er was een Man, gekleed in linnen, Zijn heupen omgord met het fijne goud uit Ufaz. Zijn lichaam was als turkoois, Zijn gezicht als het uiterlijk van de bliksem, Zijn ogen als vuurfakkels, Zijn armen en Zijn voeten als de glans van gepolijst koper en het geluid van Zijn woorden als het geluid van een

menigte.' Deze beschrijving lijkt heel sterk op de beschrijving van de Here Jezus in Openbaring 1. Daar staat dit, in vers 13 tot 15: 'En te midden van de zeven kandelaren zag ik iemand Die op de Zoon des mensen leek, gekleed in een gewaad tot op de voeten, en op de borst omgord met een gouden gordel; en Zijn hoofd en haar waren wit, als witte wol, als sneeuw, en Zijn ogen waren als een vuurvlam, en Zijn voeten waren als blinkend koper, gloeiend gemaakt in een oven, en Zijn stem klonk als het geluid van vele wateren.' Zie je dat? Deze twee beschrijvingen zijn bijna gelijk. Als Johannes in Openbaring 1 dit visioen ziet, wat gebeurt er dan? Vers 17: 'En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten.' Zo intens onder de indruk is Johannes. En wat staat er over Daniël? Eerst slaan de mannen die bij hem zijn op de vlucht. En dan staat er in vers 8 en 9: Toen ik dat grote visioen zag, bleef er in mij geen kracht over. Mijn gezonde uitstraling werd aan mij veranderd in verval en ik had geen kracht meer over. Toen hoorde ik het geluid van Zijn woorden. En toen ik het geluid van Zijn woorden hoorde, viel ik in een diepe slaap op mijn gezicht, en met mijn gezicht op de grond.' Beter vertaald: 'Ik viel flauw, ik lag bewusteloos op de grond.' Dit is het eerste wat God laat zien, in antwoord op dat gebed van Daniël. Hij laat de Messias zien, de Mensenzoon, die tegelijk de Zoon van God is. Daniël en later Johannes, ze mogen Jezus Christus zien in al Zijn macht en majesteit, in Zijn aanbiddelijke grootheid en al Zijn kracht. En allebei zien ze Jezus net vóóordat ze een visioen zullen krijgen waarin God de geschiedenis bekend maakt. In het boek Daniël vinden we die geschiedenis geopenbaard in Daniël 11, het volgende hoofdstuk. En voor Johannes geldt, dat het in feite gaat over de rest van het boek Openbaring. Dus vóóordat de HERE laat zien dat er moeilijke tijden komen, tijden van vervolging en ellende... éérst de blik op Jezus! Daniël, hij ziet niemand anders dan Jezus alleen. En Jezus is zó overweldigend, Daniël valt compleet bewusteloos aan Zijn voeten. Weet je, eigenlijk is dit wat wij elke zondag doen. En wat je ook nodig hebt! Voordat we een nieuwe week in gaan, komen we eerst hier bij elkaar om Jezus te zien! Hoe zou je zonder de blik op Jezus dit leven kunnen volhouden?! We hebben het zó nodig: die blik op de Messias! En God gééft ons die ook. Om ons te bemoedigen! Wat er ook gebeurt: Hij is machtig, Hij is krachtig, Hij is prachtig en waarachtig, Hij is machtig: Jezus de Heer! Dat is het eerste deel van Gods antwoord: de blik op Jezus.

2. Tweede deel van Gods antwoord: gebedsverhoring

Het tweede deel van Gods antwoord vinden we in vers 10 tot en met 15. Daar komt een engel aan het woord. Op het eerste gezicht kun je denken dat het hier verder gaat over Jezus, over de Man in het linnen, maar het gaat echt over iemand anders, een engel die net is aangekomen en die geholpen moest worden door Michaël, de aanvoerder van het hemelse engelenleger. Nou, Jezus hoeft niet door Michaël geholpen te worden, maar deze engel wel. Die engel raakt Daniël aan, hij schudt hem als het ware wakker, en Daniël krabbelt weer een beetje overeind, op zijn

handen en zijn knieën. En dan gaat de engel spreken, vers 11: 'Daniël, zeer gewenste man, let op de woorden die ik tot u spreken zal en ga staan waar u stond, want nú ben ik tot u gezonden.' En dan schrijft Daniël: 'Toen hij dat woord tot mij sprak, ging ik bevend staan.' En dan gaat de engel verder. Vers 12: 'Wees niet bevreesd, Daniël, want vanaf de eerste dag dat u zich er met heel uw hart op toelagde om inzicht te krijgen en om u te verootmoedigen voor het aangezicht van uw God, zijn uw woorden gehoord, en omwille van uw woorden ben ik gekomen.' Lees je dat goed? 'Daniël, vanaf de eerste dag dat jij je ging verootmoedigen, dat jij ging rouwen, zijn jouw woorden gehoord! En ik ben door God gestuurd om jou antwoord te geven.' Hou je dit vast? Misschien denk je weleens dat jouw gebeden in rook opgaan, of dat ze ergens blijven hangen tussen hemel en aarde. Maar als je oprecht God zoekt, wees er dan zeker van dat jouw gebed door God wordt gehoord! Zonder enige twijfel! Toch heeft Daniël drie weken moeten wachten op een antwoord van God. En misschien zit jij hier en denk je: 'Drie weken? Ik wacht al drie jaar!' Of misschien wel dertig jaar... Wat is er aan de hand? Kijk, hier krijgen we die blik achter de schermen, achter de schermen van de hemelse gewesten. Wat staat er in vers 13 en 14? 'De vorst van het koninkrijk Perzië stond eenentwintig dagen tegenover mij, maar zie, Michaël, een van de voornaamste vorsten, kwam om mij te helpen toen ik daar achterbleef bij de koningen van Perzië. Ik ben gekomen om u inzicht te laten krijgen in wat uw volk in later tijd zal overkomen, want er is nog een visioen voor die dagen.' Dus God wil Daniëls gebed verhoren door hem een boodschap over te brengen, via deze engel. Maar de engel wordt tegengehouden door de vorst van Perzië, drie weken lang. Wie is die vorst van Perzië? Blijkbaar is dat een macht, in de bovennatuurlijke wereld, die verbonden is met dat aardse koninkrijk Perzië. Maar het is wel een kwade macht, een duivelse macht, want de engel van God wordt door deze vorst van Perzië tegengehouden. Maar God zij dank blijft Daniël volhouden! Hij blijft bidden, hij blijft vasten. En omdat hij volhoudt, stuurt God Zijn hulp. Hij stuurt Michaël, de generaal van het hemelse engelenleger, en dankzij Michaël lukt het de engel om uit de greep te komen van die vorst van Perzië. Merk je wat er hier gebeurt? Op aarde is een gewoon mens aan het bidden, een mens van vlees en bloed, net als jij en ik. En in de hemelse gewesten gebeurt er dan iets. Want daar, in die bovennatuurlijke wereld, vindt een keihard gevecht plaats. Die engel van God, die komt niet langs die vorst van Perzië. Pas als Michaël erbij komt, is er die doorbraak. Misschien denken wij wel veel te makkelijk over het wereldbestuur van God. Jazeker, God bestuurt de wereld. En inderdaad, Hij hoeft maar één woord te zeggen en alles gaat zoals Hij wil. Maar tegelijkertijd – dat is wat we hier lezen – wordt Zijn wereldbestuur tegengewerkt, actief tegengewerkt door boze machten in de bovennatuurlijke wereld. En waar komt het nu op aan? Op volhardend gebed! Het is maar goéd dat Daniël volgehouden heeft, die volle drie weken, want nu, na 21 dagen, is er eindelijk die doorbraak! Het doet mij denken aan een ander verhaal uit de Bijbel. Als het volk Israël onderweg is, vanuit Egypte naar het beloofde land, worden ze aangevallen door de Amalekieten. Mozes zegt tegen Jozua: 'Jozua, ga jij tegen ze vechten in het dal. Ik ga de berg op en ik ga bidden.' En wat gebeurt er? Als Mozes zijn handen omhoog houdt naar de hemel, dan wint Jozua. Maar als hij zijn handen laat zakken, dan winnen de Amalekieten. Besef je dat jouw gebed, en dat ons gezamenlijk gebed, uitwerking heeft in de hemelse gewesten? Dat God, in antwoord op volhardend gebed, dóórbraken geeft? Dat Hij Michaël stuurt en boze machten terzijde schuift? Het gebed is zó iets bijzonders... Deze week maakte ik twee verhoringen mee, pal achter elkaar, van gebeden die we hier, in de kerk, naar God hebben opgezonden. Een paar weken geleden schreef ik op de nieuwsbrief, dat we in Zorgcentrum Hoppesteijn al heel lang een bijbelkring hebben, met twee gastvrouwen, Nanny Vermeulen vanuit de gemeente hier en Nelleke Rosman vanuit Krimpen. De kring wordt afwisselend geleid door Willem in 't Hout en door mij. Maar er waren steeds minder mensen. Soms zaten we met één deelnemer, soms met twee, vorige maand was er niemand. En toen zeiden we tegen elkaar: 'We moeten iets doen, anders loopt het dood. We maken een flyer, en we gaan bidden.' Vandaar dat

gebed, hier in de kerk. En wat gebeurde er, afgelopen maandag? Ik was zelf niet aan de beurt, maandag, maar ik hoorde het na afloop: vier deelnemers! We waren allemaal zó gelukkig! Als wij bidden, dan zet God in de hemelse gewesten extra engelen in. Hij is zo wonderlijk goed, Hij is de hoorder van het gebed. We hebben hier ook vaker gebeden voor Jessy en haar zoon Sean. Ik heb ze gevraagd: 'Mag ik vertellen wat er gebeurd is?' En dat mocht. Al heel lang zijn Jessy en Sean op zoek naar de juiste begeleiding van Sean. En elke keer is het toch niet de goede zorg. Maar wat wel heel fijn is, dat is persoonlijke begeleiding. Die kreeg Sean tot nu toe tien uur per week. Afgelopen maandag hadden we een gesprek en ik zei: 'Wat zou het mooi zijn als die persoonlijke begeleiding kon worden uitgebreid.' Maar Jessy zei: 'Dat zal niet gebeuren, want dat is veel te duur, één op één begeleiding.' Toen zijn we uit de Bijbel gaan lezen over Mozes en het volk Israël die voor de Rode Zee stonden. Ze wisten niet hoe het verder moest. Maar God zei: 'Ga door!' en Hij gaf een pad dwars door de zee heen! We hebben samen gebeden om zo'n pad door de zee. En wat denk je? De volgende dag kregen Jessy en Sean bericht van de Gemeente Rotterdam dat de persoonlijke begeleiding kan worden uitgebreid naar vier dagen per week. Een wonder! Echt een wonder! God heeft de gebeden gehoord en Hij heeft Zijn engelen gezonden om een doorbraak te geven, een pad dwars door de zee. Dat is het tweede deel van Gods antwoord: de engel die Daniël bereikt dankzij de hulp van Michaël.

3. Derde deel van Gods antwoord: bemoediging

Het derde deel van Gods antwoord vind je in vers 16 tot 19. Als de engel tegen Daniël heeft gesproken, dan valt Daniël helemaal stil. Vers 15: 'Ik hield ik mijn gezicht naar de aarde gericht en verstomde.' Maar dan komt die Mensenzoon weer naar voren, de Messias, Jezus. En hij raakt de lippen van Daniël aan. Dan kan Daniël weer spreken, maar hij zegt: 'Mijn Heer, hoe kan ik met U spreken? Ik ben zo zwak!' En wat is dan de reactie van Jezus? Vers 18 en 19, dat zijn zulke mooie verzen! We lezen ze heel langzaam, proef deze verzen en beden: zó gaat Jezus om met mensen die Hem liefhebben, zó gaat de goede Herder om met Zijn schapen. Zo wil Hij dus ook met jou omgaan. Vers 18 en 19: 'Toen raakte Hij Die het uiterlijk had als van een mens, mij opnieuw aan en Hij versterkte mij. Hij zei: Wees niet bevreesd, zeer gewenste man! Vrede zij u. Wees sterk, ja, wees sterk. Terwijl Hij met mij sprak, wérd ik versterkt en ik zei: Laat mijn Heer spreken, want U hebt mij versterkt.' Dit zijn zulke tere verzen. En ze lijken óók weer op Openbaring 1, waar Johannes 'als dood' voor Jezus is neergevallen. Dan staat er: 'Hij legde Zijn rechterhand op mij en zei tegen mij: Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste, en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid.' Zó is Jezus. Zó zorgt Hij voor jou, voor ons. Dit is echte, tere liefde, hemelse liefde.

4. Vierde deel van Gods antwoord: Hij blijft voor ons strijden

Tenslotte het vierde deel van Gods antwoord. De engel komt weer aan het woord in vers 20. Hij zegt: 'Ik heb haast, ik moet snel terug naar het strijdtoneel daarboven in de hemelse gewesten.' Hoe staat het er? 'Nu zal ik terugkeren om tegen de vorst van Perzië te strijden. En zodra ik vertrokken ben, zie, dan zal de vorst van Griekenland komen. Ik zal u echter vertellen wat is opgetekend in het boek van de waarheid – al maakt niet één zich met mij sterk tegen hen, behalve uw vorst Michaël.' De strijd gaat door. Besef dat wel. Na de vorst van Perzië is er de volgende tegenstander van God en van Zijn volk: de vorst van Griekenland. De strijd tussen goed en kwaad gaat door. Het is een taai gevecht. En soms kun je het uitschreeuwen: 'God, waar bent U nou toch?' Maar achter de schermen vechten de engelen ook voor ons, ook voor jou. En als je net als Daniël volhardt in je gebed, dan stuurt God versterking naar de engelen. Maar als je verslapt, dan kunnen zomaar die boze machten de overhand krijgen. En toch... ook als jij en ik falen, als wij het niet volhouden, denk dan aan dat eerste visioen, van de Man in het linnen, de Mensenzoon, Jezus. Want achter zelfs die hémelse schermen is Hij de Koning die regeert. Zijn naam moet eeuwig eer ontvangen. En satan? Hij beeft, want hij weet: Jezus leeft! Hij is het Lam dat regeert tot in eeuwigheid. Amen.